

Oud en Nieuw Goud van Oostvaarders

E.J. Weeda

Dankzij de nieuwe Hanzelijn spoor ik tegenwoordig nogal eens door 's lands meest uitgestrekte dierentuin, op weg naar het Centrum voor Pot-, Bruin- en andere vissen en overige Biodiversiteit. De kolom van Kees den Hartog in Stratiotes 44 viel dan ook in voedselrijke aarde. Het door Kees gewraakte natuurexperiment in de Oostvaardersplassen – volgens WNF-directeur Johan van der Gronden een van de weinige broeken Nederlandse natuur die er internationaal gezien toe doen – maakt tegenstrijdige gevoelens bij me los.

Eenzijds: wat is er hoogwaardig aan natuur die je met een paar vingerknippen in een paar decennia tevoorschijn kunt toveren? Is dat geen schaamlap voor het vernietigen of langzaam smoren van parels die je in geen eeuwen terugkrijgt? En dat enkel omdat ze in de weg liggen voor lieden die snel geld willen maken?

Anderzijds: ieder diertje zijn pleziertje – als dit nou is 'wat de mensen graag willen'? Aaibaarheid is immers een sleutelfactor in de band die mensen met natuur hebben? Zijn die mensen niet spuugzat van natuuropvoeders die hun door de strot proberen te wringen hoe zij over natuur moeten denken?

Hoe dan ook, de Oostvaardersplassen vormen een schoolvoorbeeld van de door Tom Bade gepredikte biomassaaliteit. In een dolle bui heb ik 22 jaar geleden in de Oecologische Flora de Oostvaardersplassen de hemel in geprezen om hun rijkdom aan Moerasandijvie. Die zou niet alleen ons nationaal symbool moeten zijn, maar staat ook bij imkers goed aangeschreven als drachtplant voor honingbijen. Dit jaar is het terrein opnieuw goudgeel en opnieuw dankzij een ex-*Senecio* met goede drachtplantkwaliteiten. Ditmaal gaat het om Jakobskruid, dat na zijn familielid Alsemambrosia als Plantaardige Volks Vijand nr. 2 mag gelden. Goed voor een rel met potentieel-gedupeerde agrariërs! Staatsbosbeheer zou er dus goed aan doen het gebied met gezwinde spoed van hand te doen aan provincie Flevoland, die dan de door Sharon Dijksema gewenste vereniging van natuur en economie ter hand kan nemen. Bij wijze van innovatie kunnen de achterliggende kleiboeren worden vervangen door neonicotinoïdevrije bijenboeren. Voor het broodnodige gif zorgt Moedertje Natuur zelf wel met haar lievelingskind Jakob.